

LÔ SƠN LIÊN TÔNG BẢO GIÁM**QUYỂN 9****NÓI VỀ CHÁNH BÁO NIỆM PHẬT**

Nhân tu thiện nghiệp thì quả cảm ứng cõi tịnh, hóa Phật dẫn lên đài vàng, hiền Thánh rước về Cực lạc.

Vượt khỏi ba cõi, thoát hẳn bốn lưu, nghiệp hết trần tiêu, quên tình không còn lo nghĩ, nương trong đài sen thần thức bay đi khắp bảo giới, đích thân kính thờ Phật Di-đà làm bốn sư, được Ngài Quán Âm, Thế Chí làm bạn thân. Đại hội hải chúng thanh tịnh trong ao báu, các vị trong chín phẩm đều nói về hạnh xưa của mình. Dùng ngũ hương phẩy lên thân, ba đức trang nghiêm thân, bỗng nhiên có gió nhẹ thổi đến, nghe được các âm thanh giảng nói pháp mầu. Mưa hoa rơi lã tã, thấy lưới lửa phát ra ánh sáng, thấy mình thấp thoáng gần mây như có thần túc, đầy hoa đưng đầy hoa đẹp, sáng sớm yết kiến Phật, được nghe pháp ấn, rồi trở về. Chiều đến cõi sắc vàng lại nghe kệ hay để tiêu dao. Hàng tân học sinh về đây không còn lui sụt. Chẳng những gần thì quên đi cực khổ, mà còn được quả Phật, xa thì ở rừng ngọc mà còn tắm gội nước công đức. Ở đây lâu các trăm báu lộng lẫy, bảy hàng cây báu nghiêm mật. Cảnh trí mùa xuân dài vô tận, đất bằng phẳng như bàn tay, y phục thức ăn tùy theo ý muốn mà có, âm nhạc không trời tự kiêu, thọ dụng tự nhiên, vui sướng thật hơn nhân gian, chư thiên hàng muôn ức lần không thể suy nghĩ bàn luận. Chư Phật như hằng sa đều xưng tán. Người sinh về đây thân đầy đủ vẻ đẹp ánh sáng, chân đi trên đường Thánh, thêm hương, tuổi thọ vô cùng, bi nguyện vô tận, lìa bỏ hai lớp sinh - tử, không có quả báo xấu, sinh về cõi Thường quang, lìa tướng đến đi. Duyên mạnh đức thắng đều nhờ tâm niệm Phật sinh về nơi đây đủ phước đức, tuổi thọ không cùng. Ấy là nhân thanh tịnh chiêu cảm quả báo. Cho nên biết Phật có nguyện nhiếp sinh, chúng sinh có nhân cảm Phật. Thắng duyên như thế sinh khởi tín nguyện, nhờ quả mầu này mà thành tựu được chánh, y (y báo, chánh báo). Ở Cực lạc hoặc Thiên

tụng bên ao bảy báu, hoặc kinh hành trên đất vàng, ăn pháp hỷ, Thiền duyệt, mặt thiên y từ, bi, hỷ, xả. Công đức, tinh thần tăng thêm bi trí, ung dung biện đạo, nuôi lớn mầm Thánh, nhập Vô sinh môn, chứng quả vị Bồ-tát, đắc A-bệ-bạt trí (không lui sụt). Người đã sinh về đây thì không lui sụt tâm Bồ-đề, ở trong ngôi nhà Pháp vương (Phật), saucùng được Như Lai thọ ký. Được nghe pháp Đại thừa, đồng gọi là Bồ Xứ ở cõi khác. Niệm niệm hư huyễn, tâm tâm tính lự, đắc Tam-muội chánh định, có đủ sáu thần thông, cúng dường chư Phật khắp mười phương, qua lại không ngăn ngại: phân thân đi ức cõi mà không mất tâm định, rảy nước pháp khắp tam thiên, đưa chúng sinh ra khỏi nhà lửa. Lợi mình lợi người, hạnh nguyện tròn đầy. Có thể nói là trăm ngàn Tam-muội tất cả đều do tâm, trang nghiêm công đức do chính tự thân mình.

1. Công đức trang nghiêm.

Chương “Bồ-tát Công đức” trong kinh Đại A-di-đà ghi: Người vãng sinh về Cực lạc đều có vẻ mặt hoà nhã, đầy đủ tướng tốt, thiền định, trí tuệ thông đạt vô ngại, thần thông, uy đức đều viên mãn, nhập sâu vào pháp môn, được Vô sinh pháp nhẫn, hiểu rõ rốt ráo bí tạng của chư Phật, điều phục các căn. Thân tâm nhu nhuyễn, an nhiên vắng lặng, đều nhập Niết-bàn, vào sâu trong chánh tuệ, không còn các thói quen khác. Nương Phật thực hành thất Giác chi, bát Chánh đạo. Tu hành ngũ Căn, chiếu rõ chân đế, thông đạt tục đế, biện tài tổng trì, tự tại vô ngại, khéo giải quyết việc thế gian. Phật nói ra vô số phương tiện thành thật, khiến họ thâm nhập pháp môn, giảng nói chánh pháp, độ khắp hữu tình. Quán ba cõi là không, hoàn toàn không thật có, biết tất cả pháp vô tướng, vô vi, vô thủ, vô xả, xa lìa điên đảo, vững chắc không gì lay chuyển nổi, như núi Tu-di. Trí sáng như mặt trời, rộng lớn như biển cả, xuất sinh ra công đức báu, mạnh mẽ như lửa thiêu đốt củi phiền não. Nhẫn nhục như đất, xem tất cả như nhau thanh tịnh, như nước rửa sạch các bụi trần, như hư không vô biên không hề chướng ngại. Vì thế như hoa sen lên khỏi mặt nước, lìa tất cả ô nhiễm, như sấm sét vang ra pháp âm, như mây giăng phủ rưới xuống mưa pháp, như gió lay cây nẩy mầm Bồ-đề, như tiếng trâu đầu đàn khác hẳn các con trâu khác, như sức mạnh voi, rỗng khó lường được, như ngựa giỏi không lạc đường, như sư tử đầu đàn không hề sợ hãi, như loài cây Ni-câu-luật có bóng mát lớn, như hoa Ưu-bát-la ngàn năm khó gặp, như chày kim cương đập tan núi tà, như thân Phạm vương sinh ra Phạm chúng, như chim cánh vàng thẳng rỗng dũ, như chim bay trên hư không, không để lại dấu vết, như núi tuyết chiếu soi công đức thanh tịnh, như Ngài Từ thị (Di-lặc) quán sát pháp

giới v.v... Nên một lòng cầu pháp không nhằm chán, thường muốn nói rộng, chí không mỗi một, đánh trống pháp, dựng cờ pháp, dùng mặt trời trí tuệ xua tan ngu si đen tối. Tu sáu pháp hòa kính, thường làm thầy dẫn dắt, làm đèn sáng cho đời. Đây là ruộng phước cao quý nhất, làm an ổn chúng sinh, được công đức thù thắng mọi người đều tôn trọng. Cung kính cúng dường vô lượng, chư Phật, thường được Phật khen ngợi, rớt ráo các Ba-la-mật của Bồ-tát, xa lìa địa vị Thanh văn, Duyên giác. Phật bảo A-nan: các Bồ-tát ấy nhờ niệm Phật nên thành tựu vô lượng công đức như vậy. Ta chỉ vì ông nêu lên phần chủ yếu, nếu nói rộng ra thì dù ức kiếp cũng không thể nói hết.

2. Tu thêm quả Thánh ở Tịnh độ.

Kinh Đại A-di-đà ghi: Người niệm Phật sinh về Tịnh độ, liền vào ao bảy báu, tắm gội thân thể, gột sạch tình lự, mỗi người ở trên một đài hoa. Lúc ấy, tự nhiên có gió nhẹ thổi đến các hàng cây báu phát ra âm thanh hay ho, các thứ hoa báu tuôn rải, hương thơm ngào ngạt. Tất cả đều làm Phật sự. Người nghe vui mừng vô lượng, tự nhiên tâm khai mở, đều đến để tu tập, có người ở trên mặt đất giảng kinh, tụng kinh, nói kinh, hỏi kinh, nghe kinh, niệm Phật, suy nghĩ pháp mầu, nhất tâm ngồi thiền, kinh hành. Có người ở trên không trung giảng kinh, hoặc có người thì tụng kinh, nói kinh, hỏi kinh, nghe kinh, niệm Phật, suy nghĩ pháp mầu, nhất tâm ngồi thiền, kinh hành. Trong các đệ tử Thanh văn đây đều phát tâm vô thượng Bồ-đề. Có người chưa được quả Thánh, nhân đây được quả Thánh. Có người chưa được không lui sụt, nhân đây được không lui sụt. Các Bồ-tát tùy theo sự giúp sức mà đến địa vị ấy. Ở đây không ai không vui mừng ưa thích. Họ dùng Tam-muội Du hý làm lợi lạc chúng sinh hữu tình. Nhờ tâm niệm Phật vững chắc, xứng tán bốn nguyện Di-đà nên các Phật tử cũng được vãng sinh giống như thế. Nhờ đây thành tựu được trí tuệ biện tài, thần thông như ý, xuôi buồm thuận gió, mau chứng Bồ-đề, vượt qua muôn kiếp luân hồi, được sự kính trọng của các vị trời, Tịnh nghiệp cao quý, khéo được đại quả, rõ ràng nhờ vào niệm Phật mà được quả báo như vậy, xin các bạn đồng tu chớ quên việc này. Bò bay máy cựa còn có phần, bậc đại trượng phu vì thế nên cố gắng thực hành tu tập.

3. Ba mươi lợi ích của Tịnh độ.

Luận Thập Nghi của Đại sư Thiên Thai Trí Giả nói:

Người vãng sinh về Tịnh độ được ba mươi lợi ích:

1. Vãng sinh về cõi Phật.
2. Được pháp lạc rộng lớn.

3. Gần gũi chư Phật.
 4. Đi khắp mười phương cúng dường chư Phật.
 5. Đích thân nghe Phật nói pháp.
 6. Phước tuệ tư lương mau được viên mãn
 7. Mau chứng Bồ-đề.
 8. Các bậc đại nhân cùng nhóm họp một chỗ.
 9. Không lui sụt.
 10. Vô lượng hạnh nguyện được tăng tiến.
 11. Chim anh vũ, xá-lợi giảng nói pháp âm.
 12. Gió thổi vào cây vang lên tiếng nhạc.
 13. Nước ma-ni chảy quanh giảng nói khổ không.
 14. Nhạc trời các thứ âm thanh hay ho.
 15. Bốn mươi tám lời nguyện.
 16. Thân sắc vàng.
 17. Thân hình đẹp đẽ.
 18. Đầy đủ sáu thông.
 19. Thường an trụ trong định.
 20. Không có các pháp bất thiện.
 21. Tuổi thọ lâu dài.
 22. Y thực tự nhiên.
 23. Chỉ thọ hưởng những sự vui sướng.
 24. Có ba mươi hai tướng tốt.
 25. Không có người nữ.
 26. Không có Tiểu thừa.
 27. Lìa hẳn tám nạn.
 28. Đắc ba pháp nhẫn.
 29. Thân thường có ánh sáng.
 30. Được sức mạnh như thân Na-la-diên.
- Có thể nói nơi nơi là đạo Bồ-đề, rừng công đức sáng rỡ.

4. Thành Phật ở Tịnh độ.

Sau khi được định Kim cương thì nhân Bồ-tát được trọn vẹn, ở trong đạo giải thoát mà được quả vị Như Lai viên mãn, đầy đủ bốn tâm vô lượng, đắc bốn vô ngại biện, mười tám pháp bất cộng Nhị thừa, mười phương hiện tiền nói pháp vô úy, hoặc trần sa không còn, công đức muôn hạnh thành tựu, mười hiệu đầy đủ, ba thân hiển hiện cùng khắp, đầy đủ chín mươi bảy tướng của bậc đại nhân, phát ra tám vạn bốn ngàn tia sáng rực lớn, bi trí dung hòa, phước tuệ đầy đủ. Hiện ở mười lớp báo độ, có khả năng hoá hiện muôn loại hoá thân, rải khắp mây từ, mưa

xuống mưa pháp lớn chảy khắp pháp giới, nhuận thấm chúng sinh, đều ngộ bản tâm, cùng thành Chánh giác.

Nếu không chọn Phật như vậy, thì tông phong đâu được như ngày nay?